Fragmentarium

Incipit prologus regule solitariorum.

Dilectissimo patri et
atque equiuoco meo
similiter uenerabi
lissimo sacerdoti pe
rhennem in saluatore salutem.
Saepe igitur cum in auribus
uestris omne quod mihi de
me ipso displiceret exposui
suggessistis mihi ut regu
lam solitariorum uidelicet
reclusorum describerem, eamque ipsam in
gradu sanctitatis exponerem. Ego
autem hoc diu multum quod renisus sum
agere. ne forte uires meas
excederem. immo ne iactantiae
e lapsum incurrerem. uerens praeterea
ne ab aliquibus quasi noua condere
praesumptuosus putarer. ~~aut~~ ac
ne in illud antiquum obicerem
prouerbium. quod necesse est in mare
pisces aut in flumina aquas. Sed
cum post multos dies reminis
cerem. quod usque mortis fuit
sanctis precibus uestris inuicte inuide et unum
quinque in ordinanda domo domini
[illegible]
potuit malum impio iussio

nis uestre obtemperare quam uolunta
tem meam facere. Unde ego mox in
iuncti me operis labori suppo
sui. adque hic in orthodoxorum
patrum sententias. exemplaque
diuersa decerpsi et in his hanc re
gulam componere satagi. Corde
quippe nomina de quorum sententiis
hoc opus assumpsi ob prolixitatem
capitulorum uitanda putaui inseri
et propterea deforis in ipsis marginibus
ipsis. Et ne me aliquis compi
latorem uocitaret. hoc potissimum
studui curaui. Scio namque domino pronun
tiante quia qui a semetipso loquitur
gloriam propriam quaerit. Mea quoque dicta
licet sint exigua tamen inter sanctorum flo
res eloquiorum tacito nomine meo
inprimere pertemptaui. Qua de causa
humiliter obsecro ut sicubi hoc se
bilia uidentur praefata sanctorum uo
cabula sicuti nunc sunt adnota
ta adnotare non omittat. Me
tacismos denique et barbaris
mos non et ipsos praepositionum
casus in hoc opusculo suare contempsi.
si quis [illegible]
censuit ut uerba sanctorum patrum sa

License: cc-by – Leipzig, Universitätsbibliothek, Fragm. lat. 102, 1v – Grimlaicus, Regula solitariorum
(https://fragmentarium.ms/view/page/F-aq4k/209/2880)